

vette, akkor jöhet a házi kezelés. Hozzájárult az állandó választmány Traut Gyula és társa kéréséhez, hogy a nagy ér felett boltozatot huzzon és uszodát, korcsolyapályát létesíthesse, ha erre vízjogi engedélyre lesz. A város azonban csak visszavonásig engedélyezte a beboltoztatást. A Stefánia-Szövetség eddig 200.000

korona segélyt élvezett a várostól. Kérte, hogy ezt két millióra emeljék. Ehhez hozzájárultak. Ellenben nem emelte fel az állandó választmány a javadalmi hivatali alkalmazottak és a nap-számosok havi díjait 145 kg. búzáról 200-ra. Ez már meghaladta a megértésük teherviselő képességét.

## A ruhrvidéki sztrájk.

Berlin, május 10. Esseni lapjelentések szerint a ruhrvidéki válságban szombat délelőtti nem történt változás. A munka valamennyi bányában továbbra is szünetel. A szénhiány következtében a nagyipari üzemek kénytelenek voltak üzemüket mindinkább korlátozni. A vasut-igazgatás az esseni főpályaudvar épületén kifüggesztett plakáton tudatta, hogy 13 vonat szénhiány miatt elmaradt. A szénstrájk miatt a rajnai hajózás is szenved. A rajnai kikötőbe irányuló szénszállítás ugyiszólván megszűnt.

Miről tárgyalnak Poincaré és Macdonald.

Páris, május 10. Az Excelsior értesítése szerint Poincaré és Macdonald május 20-án a következő kérdéseket vitatják meg: 1. A gazdasági demobilizáció a Ruhr vidékén. 2. Intézkedések a csapatok biztosítására a gazdasági demobilizáció során, amely a német fizetések arányában fog megtörténni. 3. Garanciák és esélyes szankciók megállapítása arra az esetre, hogyha a Német Birodalom új egyezményeket kötne. 4. A német adósság megállapítása. 5. Az egyes államokra eső reparációs összeg százaléki

számának csökkentése. 6. A szövetségi adósságok kérdése.

Abban az esetben, ha nem kerülhet sor mind-ezen kérdések megvitatására, akkor ezeket egy később tartandó szövetségi tanácskozáson fogják megbeszélni.

A német szociáldemokraták népszavazást kívánnak a szakértői javaslat elfogadásáról

Berlin, május 10. A Vorwärts ma részletesen megokolja a szociáldemokraták tegnapi határozatát, amely szerint a szakértői javaslat elfogadásának kérdésében népszavazásnak kell dönten. A Vorwärts meggyőződése szerint nagyon sok választó, aki a német nemzetiekre, vagy a kommunistákra adta le szavazatát, a népszavazás során hozzá fog járulni a javaslatához. Különösen áll ez a megszállott területekre, ahol józan észszel már csak azért sem szavazhatnak a javaslat ellen, mert annak elvetése esetén az összes terheket a megszállott területek lakossága viseli. A nem szociáldemokrata sajtó visszautasítja a szociáldemokrata párt határozatát.

## A magyar bányamunkások sztrájkja.

Budapest, május 10. A bányavállalatok és a sztrájkoló bányamunkások között szombaton délben sem jött létre közeledés. Egy kisebb bánya munkásai, számszerint hatszáz, meg-egyezték igazgatóságukkal és zavartalanul folytatják a munkát tovább. Ezzel szemben a soproni, valamint a borsodi kisebb üzemek munkásai csatlakoztak a sztrájkhoz, úgy, hogy most már néhány jelentéktelen vállalatot leszámítva, az ország valamennyi szénbányájában sztrájk-

kolnak a bányászok. Peyer Károly, a bányamunkások szövetségének titkára, a következőket mondotta a munkások álláspontjáról. Sajnos, úgy látszik, ez a sztrájk nagyon sokáig fog tartani. A bányamunkás szövetség már elkészítette első jelentését a sztrájkokról és e szerint most már megállapítható, hogy a szövetség kötelékébe tartozó munkások száma meghaladja a 28.000-t. A munkanélkül maradt munkások száma körülbelül 40.000.

## Ezernégyszáz Nemzeti Bank-részvényt jegyeztek csak Szegeden.

Szeged, május 10. (Saját tudósítónktól.) Szerdán, május hetedikén zárták le Szegeden is, éppen úgy mint az egész ország területén a megalakítandó Nemzeti Bank részvényjegyzéseit. A nyilvánosságra jutott jelentésekből megállapítható, hogy a részvényjegyzési akció teljes mértékben kielégítette a hozzáfűzött várakozásokat, amennyiben a meghatározott kvantumot lényegesen túljegyezték és így nem is vált szükségessé a részvényjegyzés határidejének meghosszabbítása.

A szegedi hozzávetőleges eredmények néhány nap előtt már nyilvánosságra jutottak, mivel ezek az eredmények nem közelítették meg a valóságot, szükségesnek tartottuk, hogy a legautentikusabb helyen érdeklődjünk a kérdés iránt. Informátorunk kérdésünkre a következőket mondotta:

— Egészen pontos és részletes kimutatás még mindig nem áll rendelkezésünkre, azonban a mai napig beszerzett adatokból annyi már kétséget kizáróan megállapítható, hogy Szeged város területén a *lejegyzett részvények száma megközelíti az ezernégyszázat.* (Az első félhivatalos jelentés 1126 részvényjegyzésről számolt be.) Ez az eredmény öszintén szólva jóval alulmarad a jogos várakozáson. Sokkal, de sokkal többet vártunk Szegedről. Hiszen az 1200 részvény értéke százhuszezer aranykorona, ami sem a város nagyságával, sem pedig a lakosság anyagi erejével nincsen arányban. Százhuszezer aranykorona még a mai értékben sem képvisel valami nagy számot, — alig kétmilliárd papírkoronával ér fel. Hogy mi a szegediek tartózkodásának az oka, azt nem lehet tudni, valószínűleg a lakosság ősi és szinte közmondásos közömbössége. A Nemzeti Bank sorsa szerencsére nem Szegeden dönt el, hiszen általában túljegyezték az alapítókét.

— A Szegeden történt részvényjegyzések a következőképpen oszlanak meg a nagyobb pénz-

intézetek között. A Csongrádi Takarékpénztárnál 350 (ebből százötven maga az intézet jegyzeti), a Magyar-Olasz Banknál 272, a Kereskedelmi Banknál 60 (az intézet jegyzése 25), a Kézműves Banknál 68 (az intézet jegyzése 10), a Magyar Általános Takarékpénztárnál 97, a Bank-egyesületnél 42 (az intézet jegyzése 25), a Szegedi Állami Banknál 55, a Hangyánál 26, a Magyar-Olasz Banknál 118 részvényt jegyeztek. A szegedi pénzintézetek közül tehát a legnagyobb eredményt a Magyar-Olasz Bank érte el. Ennek az a magyarázata, hogy ez a pénzintézet fejtette ki a legagilisabb propagandát a Nemzeti Bank részvényjegyzése érdekében.

— A legnagyobb részvénytételeket természetesen a gyárvállalatok jegyezték. A Gyáriparosok Országos Szövetsége ugyanis reparírozta kötelékébe tartozó vállalatok jegyzését, mert minden erejével azon volt, hogy a magyar gyáripar megfelelő részt vegyen ki magának a Nemzeti Bank alapításából. Ez a reparírozás tudomásunk szerint sikerült, arról azonban még nincs tudomásunk, hogy a gazdáközönség körében indult hasonló akció hasonló sikerrel járt-e? A részvényjegyzés végleges statisztikája csak néhány nap múlva kerül nyilvánosságra és így a végeredményt csak akkor tudhatjuk meg.

A budapesti tőzsdei választáson a hivatalos lista győzött. A budapesti áru- és értéktőzsde ma délután tartotta a gabonacsarnokban idei évi rendes közgyűlését. A közgyűlésen Végh Károly tőzsdei elnök elnökölt. Az ülés tárgya volt a tőzsdeüzemelés 1923. évi jelentése, a tőzsdefeladatok indítványai és a 60 tőzsdei tanácsos megválasztása. A közgyűlés délután 6 órakor ért véget. Ezután megtartották a választásokat, melyek körülbelül éjfélig húzódtak el. A választások során a tőzsdei vezetőség hivatalos listája győzött.

## MŰVÉSZEK SZEGEDEN

Egyetlen napig hárman vannak Szegeden. A nagy magyar asszonyok nagyasszonya, a Gertrudok, Szilágyi Örszébete, a Mária Teréziák hatalmas, egyetlen asszonya, — az Ady-szavak, az Ady-zenék, az Ady-imádságok hőszi fensége, a fekete pódiumok királyi dalosa — és a fenséges-nyugodt művészet nagyura, a magyar szavak régi zengő hegedőse, a kulisszák és rivaldák ősi emberura.

Egyetlen napig hárman vannak Szegeden. Jászai Mari, Pécsi Blanka és Gál Gyula.

### JÁSZAI MARI.

Városi diszhintók várták az állomáson és egy városi nagy ur is fehér orgonával. Üdvözölni kell a magyar nagy asszonyt, aki ezekben a napokban így jön el mi közénk a döcögő vonaton, hogy a pódiumon egy költő szavait mondja. Csak a nagy asszonyok, a nagy művészetek nagyasszonyai, a Sarah Bernhardtok, a Dusek, a Jászai Marik képesek erre, hogy az időnek végén döcögő vonatra ülnek hatalmas régi podgyászakkal és eljönnek ide, az álmok szaharás-sivatagába, a mozdulatlanságok ragyogó kertjébe, hogy egy költő szavait mondják a szívekbe.

Köszönet érte, nagy magyar asszonyok nagyasszonya.

Fehérorgonával kezében, adta a másik kezét. Kalaplevélre mondtam a nevem a vonatok előtt.

— Egy szerkesztő! felelte, ah, nagy ur, kijött elébem!

Aztán a kocsikhoz mentünk. A nagyasszony már a fényes hintó bársony pamlagán ült, a hágsóra léptem. Interjút kértem, mikor lehetséges. Így válaszolt körülbelül, míg elindult a kocsi. Nem irtam le, csak megjegyeztem a szavakat, miket a nagyasszony mondott. Talán ezek voltak:

— Jaj, interjút nem adok! (Nagyon energikusan rázta meg fejét.) Én félek az újságíróktól. És mit mondjak még is? Nem vagyok nappali színésznő! Este úgy fogok játszani, ahogyan tudok. Szívesen jöttek ide...

Ennyit mondhatott. Aztán elhajtott a hintó. Köszöntem a kalappal.

### PÉCSI BLANKA.

Drága fehérorgonák illatos erdeje közt ültünk selyem fotelben, a hotel emeletén. A lila liliumok elfelejtethetetlen hatalmas illata lengett olykor és a gyöngyvirágok is elküldték finom parfümjüket. Egy erdő ez a szoba, itt a Stefánia fölött, a zöld-levelek szintjén. Az Ady-dalok királyi dalosa a virágokat rendezte előbb. Friss vízbe tette az orgonákat. Aztán cigarettát jött párisi, Laureus. Úgy ültünk csendesen a selyem fotelokban. Régi időkről beszéltünk, régi szomorú és lelkes napokról, amikor mi még diákok voltunk és úgy vasárnap délelőtt összeverődve az Akadémián Pesten, tapsoltunk és hurráztunk az Ady-dalok királyi dalosának.

Sokáig beszéltünk így, aztán így kezdődött az interjú:

— Jászai Marit idézem most, aki ezt szokta mondani: Néha a kapuban jut eszembe, hogy mit kellett volna mondanom... Én is így vagyok most, amikor már elment, akkor fog eszembe jutni, amit tulajdonképpen elmondhattam volna... Különben is, én az interjunál még butább vagyok, mint máskor!

Az elindulásról kérdezem. Így kezdi:

— Olyan banális, olyan semmi volt a kezdet... Gimnáziumba jártam, hatodik osztályba. Év eleje volt, megkaptam a könyveim. És nem tudtam, hogy mindenki így van-e, leültem a könyvek mellé, bele, nagyon belülük temetkeztem. Isteneim, elképzeltem, hatodista vagyok! Mennyi minden új lesz! Művészet, irodalom az új könyvekben! Belémkapott egy sóhaj: Nem tudok elválni többé az irodalomtól.

— Szüleim orvosnak szántak. Nem tudtam elképzelni, hogy én az egyetem rideg padjaiba menjek, sejtékről és szövetelekről tanuljak és arról halljak mindig. Éreztem, hogy akkor örökre el kellene szakadnom a versektől, az irodalomtól. Már gyermekkoromban elhatároztam, *színész leszek.* Most aztán — hatodikos voltam — bejelentettem anyámnak is. *Nem engedték meg.* Hallani sem akartak róla.

— A miniszterhez folyamodtam és 16 éves koromban miniszteri engedéllyel letettem az érettségét. Érettségi után másnapon a szini akadémián voltam. Három évig jártam ide és közben esténként statisztáltam a Nemzeti Színházban a *héroszok* mellett. És most, nagyon sok szenvedés után, *sóha, egyetlen pillanatig sem bántam meg, hogy színész lettem, pedig sok esztendő után még mindig nem értem el semmit...*

Közbe kellett szólnom:

— Hiszen művésznő jelenleg a pódium szüve-rén ura!

Már válaszolt is az Ady-dalok királyi dalosa: